Drábek zdůrazňuje naproti tomu podstatnou rozdílnost odvolání civilně-právního a trestně-právního a uvádí jako důvod nejvíce rozhodující podobnost uveřejnění rozsudku s uveřejněním odvolání zlehčování podle § 10, takže, ježto přípustnost dovolání v tomto případě jest nesporná, vznikl by zřejmý rozpor.

Gellner vychází z právní povahy rozhodnutí o přiznání uveřejnění rozsudku. Podle něho jedná se v rozsudku civilním i trestním o soukromoprávní nárok na odčinění; uveřejnění rozsudku jest vždy trestem. Procesně nemusí býti uplatňováno v žalobě, ježto i zvítězivší žalovaný má nárok na uveřejnění. V každém případě však tvoří rozhodnutí o uveřejnění součást rozsudku. Z toho dovozuje Gellner nutnost odůvodnění příslušné části rozhodnutí a zmatečnost rozhodnutí, chybí-li odůvodnění (§ 417 a § 477 č. 9 c. ř. s.). Odůvodnění jest tím více žádoucí, ježto zákon o nekalé soutěži uveřejnění imperativně předpisuje na rozdíl od jiných zákonů (zákon o ochraně známek, patentní a autorský zákon). Právo na uveřejnění budiž přiznáno obzvláště žalovanému jen tehdy, jeví-li se nutným takovéto morální zadostiučinění a zpravení veřejnosti o rozsudku za daných okolností jest vhodným. Konečně zabývá se Gellner ještě důvody dovolání, kteréž mohou přijíti v úvahu proti rozhodnutí o uveřejnění rozsudku.

Povinnost svědecká. Liknavé vykonávání povinnosti svědecké stává se u nás stále větší měrou překážkou rychlého výkonu soudnictví. Je nesporně jednou z vedlejších příčin neblahého dnešního stavu justice civilní i trestní. Kdyby byla vedena přesná statistika třeba u jediného soudu, kolik svědků nevyhoví na první výzvu své povinnosti, žasli bychom asi, jak liknavě občanstvo tuto povinnost plní právě v době, kdy slýcháme z jeho řad tolik stesků na špatný stav soudnictví. Příčina se hledá ovšem všude jinde, než v občanstvu samém. Každý pokládá nepatrné soukromé záležitosti za podstatný důvod omluvný, aby svědecké povinnosti nemusil dostáti. Máme za to, že na tomto stavu nejsou úplně bez viny soudcové sami. Zákon dává totiž do rukou soudci velmi účinné prostředky, jak vymáhati řádné plnění povinnosti svědecké. Bohužel stala se tato ustanovení v poslední době téměř obsoletními. Důvody se nemůžeme podrobně zabývati. Jde jen o průvodní zjev všeobecného úpadku soudnictví a jeho autority. Soudcové tu zapomínají, že zákon nesvěřuje zpravidla užívání donucovacích prostředků jejich volné úvaze, ale že jejich užití za určitých podmínek obligatorně předepisuje (sr. na př. § 333 c. ř. s. a § 159 tr. ř. dříve rak.). Soudce má tu plniti výchovný úkol, aby liknavému svědku bylo připomenuto, že nelze proje-

vovati hrubou nevážnost k soudu bez nepříjemných následků. Kdyby každý soudce přesně podle zákona a bez zřetele k osobám, o něž jde, užíval donucovacích opatření, je jisto, že by záhy ubylo liknavých svědků. Tak jako v jiných směrech, pozorujeme i zde, že soudcové sami mohli by mnoho v soudnictví snadno napraviti. Vždyť předpisy směřující k urychlení řízení jsou stejně součástí právního řádu jako ony, jichž přesné zachovávání může za daného stavu míti v zápětí průtah.

Cena za vědecké práce. Z výnosu fondu zřízeného První českou vzájemnou pojišťovnou (zal. r. 1827) na počest desetiletého trvání republiky bude udělena koncem letošního roku odměna Kč 5000·— za vědeckou práci nebo za objev československého původu z oboru zdravotnictví a lékařství, národního hospodářství a pojistného práva, a to za práci jednu nebo rozděleně za práce dvě. Rozhodnutí přísluší správní radě, která si případně vyžádá dobrozdání vědeckých pracovníků. Přihlášky k soutěži s dokladem o československé státní příslušnosti buďtež podány nejpozději do 30. listopadu t. r. správní radě jmenovaného ústavu v Praze II., Spálená ul. č. 24.

Případ Hanussenův a vědecká psychologie (litoměřický jasnovidecký proces). Pod tímto názvem otiskuje prof. Šerack ý v »České mysli« přednášku na schůzi Psychologické společnosti v Praze. Toho, kdo sledoval sensační proces Hanussenův, který skončil po dlouhém, několikrát odročeném hlavním přelíčení sproštěním obžalovaného, bude jistě zajímat úsudek odborníka, který byl při procesu činný jako znalec. O »jasnovideckých« schopnostech Hanussenových soudí Šerack ý naprosto odmítavě. Proces byl zajímavý také tím, že byli slyšeni jako znalci psychologové, případ u nás dosti vzácný, v cizině, na př. v Německu, daleko častější.

Trestní zákon s dodatky o tisku, autorském právu, spolcích, potravinách, nekalé soutěži, nemocech a j. v úpravě advokáta Dr. M. L e p a ř e vyšel tiskem a nákladem knihtiskárny Dr. Ed. Grégra a syna v jedenáctém vydání. Tato v praxi velmi oblíbená příručka obsahuje i nejnovější zákony, jako zákon č. 31/1929, zákon o nucených pracovních koloniích a j. Cena brožovaného výtisku Kč 24·—.

Knihy redakci zaslané: Nové československé zemědělské a celní zákony. Uspořádal Dr. Alois C h y t i l, generální sekretář plodinové bursy v Brně. Cena Kč 5·—, nákladem Plodinové bursy v Brně.